

میزان تحقق اهداف دانشی برنامه درسی فیزیک ۳ و آزمایشگاه آن در دوره متوسطه

The Cognitive Goal Achievement of 3 Physics & Laboratory Courses in Secondary School

مرتضیه اژدری^۱

نعمت‌الله موسی‌پور^۲

مسعود صدرالاشرافی^۳

M. Azhdari

N. Mosapour (Ph.D)

M. Sadrolashrafi (Ph.D)

Abstract: This paper presents a report on the level of achievement in the third grade of high school courses of physics and laboratory. This research is assessment-oriented and evaluative and in collecting of data follows the grounded theory method. Curricular goal achievement was assessed with evaluating mathematics and science students ($N=369$) from five districts in Tehran via academic achievement test. The analysis of data showed that:

1- The goals of physics curriculum in cognitive domain had been achieved.

2- There were no significant differences between male and female mathematics and science students in goal achievement in cognitive domain.

3- There were significant differences in cognitive domain in between students who studied in different districts of Tehran.

Key words: Physics Curriculum, Curriculum Goals Achievement, Attained Curriculum, Physics Education, Secondary Course.

چکیده: در این مقاله گزارشی از میزان تحقق اهداف برنامه‌درسی کسب شده فیزیک و آزمایشگاه سال سوم دبیرستان ارائه می‌شود. این پژوهش از نوع مطالعات پرآورده و ارزشیابی است و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها در زمرة پژوهش‌های زمینه‌یابی قرار دارد. با استفاده از آزمون پیشرفت تحصیلی، میزان تحقق هدف‌های برنامه‌درسی با سنجش ۳۶۹ نفر از دانش‌آموزان رشته‌های ریاضی فیزیک و تجربی مدارس متوسطه پنج منطقه جغرافیایی شهر تهران به انجام رسید. تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که: ۱- اهداف حیطه دانشی درس فیزیک ۳ و آزمایشگاه تحقیق یافته است. ۲- بین دانش‌آموزان دختر و پسر رشته‌های ریاضی و تجربی در تحقق اهداف حیطه دانشی تفاوت معناداری وجود ندارد. ۳- بین دانش‌آموزان مناطق مختلف آموزشی در تحقق اهداف حیطه دانشی تفاوت معناداری وجود دارد.

کلید واژه‌ها: برنامه‌درسی فیزیک، تحقق هدف‌های برنامه‌درسی، برنامه درسی کسب شده، آموزش فیزیک، دوره متوسطه.

۱. کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه خوارزمی،

۲. دانشیار پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری،

۳. استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۰/۱۴؛ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۰۲/۰۳

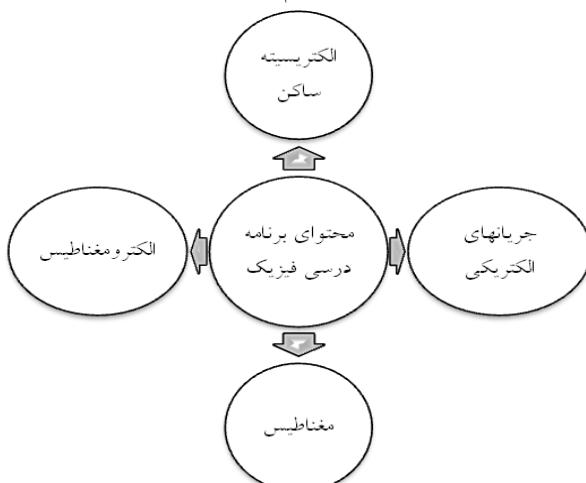
مقدمه و بیان مسئله

برنامه درسی، آشکارترین وجه اعلام پیام و عملیاتی ترین تدبیر نظام آموزشی برای مدیریت یادگیری شاگردان است و شامل فرصت‌های یادگیری و کلیه تجاربی است که با نظارت و مسئولیت نظام آموزشی (یا مدرسه) و به منظور ایجاد تغییرات مطلوب در دانش‌ها، مهارت‌ها و نگرش‌های شاگردان طراحی و اجرا می‌شود و عملکرد آنان مورد ارزشیابی قرار می‌گیرد. در تبیین و تشریح نسبت بین آنچه برای یادگیری تدارک می‌شود و آنچه مخاطب یاد می‌گیرد، معمولاً از سه نوع برنامه درسی با عنوانین قصدشده^۱، اجرا شده^۲ و کسب شده^۳ سخن به میان می‌آید (روبیتال، ۱۹۹۵؛ ترجمه گویا، ۱۳۷۴). برنامه درسی قصد شده به آرمان‌ها، محتوا، روش‌های یاددهی- یادگیری و وسائل پیش‌بینی شده در برنامه درسی توجه دارد که در یک نظام آموزشی پیشنهاد و تجویز می‌شود. منظور از برنامه درسی اجرا شده، مجموعه اقدامات و فعالیت‌های یاددهی- یادگیری طراحی و تنظیم شده توسط معلمان است که براساس برنامه‌درسی قصد شده و به تناسب تجربه خویش بدان اقدام کرده و به اقتضای شرایط واقعی آموزش آن را عملی می‌شمارند و در محیط واقعی کلاس‌های درس به اجرا در می‌آورند. منظور از برنامه‌درسی کسب شده، یادگیری‌ها و به عبارت دیگر تغییر رفتارهایی است که از طریق به اجرا درآمدن برنامه‌درسی توسط معلمان و در موقعیت‌های خاص زمانی - مکانی، در مجموعه دانش‌ها، مهارت‌ها و نگرش‌های دانش‌آموزان به وجود می‌آید.

برنامه‌درسی علوم تجربی از جمله برنامه‌های درسی است که همواره به عنوان یکی از حوزه‌های مهم آموزشی در نظام تعلیم و تربیت قلمداد شده است (مهرمحمدی، ۱۳۷۹). آموزش علوم دانش‌آموزان را ترغیب می‌نماید تا توانایی سؤال کردن و یافتن پاسخ در مورد دنیای طبیعی و فیزیکی را کسب نمایند (ورما، ترجمه قورچیان و ملکی، ۱۳۸۰). در سال ۱۸۵۹ هربرت اسپنسر^۴ این نکته را یادآوری کرده بود که سؤال اساسی معلمان این است که چه نوع دانشی ارزش بیشتری دارد و برنامه درسی علوم باید شامل چه چیزهایی باشد؟ این سؤال بارها و بارها پس از گذشت صد سال هنوز هم مطرح می‌شود (یانگ و هووا^۵). اما این پرسش برای

1. Intended Curriculum
2. Implemented Curriculum
3. Attained Curriculum
4. Spencer
5. Yung & Hua

طراحان برنامه درسی قصدشده و تاحدی هم در فرایند برنامه درسی اجرا شده مطرح است؛ در حالیکه بهنگام تمرکز بر برنامه درسی کسب شده، تغییر ماهیت می‌دهد و اینگونه مطرح می‌شود که دانش آموزان درس فیزیک برای کدام بخش‌ها، مفاهیم و دانش‌ها ارزش بیشتری قایلند و به یادگیری آن مبادرت می‌نمایید؟ در یک برنامه درسی فیزیک، مباحث و موضوعات متعددی مطرح می‌شود که واقعیت‌های فیزیک پایه سوم دیبرستان حکایت از چهار عنوان اصلی دارد: الکتریسیته ساکن، جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم، مغناطیس و القای الکترومغناطیسی (شکل ۱).

شکل ۱: مولفه‌های اصلی محتوای برنامه درسی فیزیک پایه سوم

برنامه درسی قصدشده به عرضه محتوای خاصی اقدام می‌کند اما برنامه درسی کسب شده لزوماً منطبق با آن شکل نمی‌گیرد. این دو برنامه دارای رابطه هستند و می‌توان گفت که یکی از عوامل مؤثر بر کیفیت برنامه درسی کسب شده، برنامه درسی قصدشده است. گرچه شناسایی و شرح عوامل مؤثر بر یادگیری شاگردان دیبرستانی، موضوعی پیچیده و مشکل است؛ اما بر اساس سنت‌های جاری نظام آموزشی ایران، چند متغیر حائز توجه هستند: رشته تحصیلی، جنسیت دانش آموز، منطقه جغرافیایی. این متغیرها در نظام آموزشی مبنای برخی تصمیم‌گیری‌ها بوده و هستند. اکنون پرسش محوری این مقاله را می‌توان با اتکا به این متغیرها، روشن‌تر مطرح کرد:

- آیا برنامه درسی کسب شده فیزیک ۳ (و هر یک از اجزای محتوایی آن) به تناسب جنسیت دانش آموزان متفاوت بوده است؟

- آیا برنامه درسی کسب شده فیزیک ۳ (و هر یک از اجزای محتوایی آن) به تناسب رشته تحصیلی دانش آموزان متفاوت بوده است؟

- آیا برنامه درسی کسب شده فیزیک ۳ (و هر یک از اجزای محتوایی آن) به تناسب منطقه تحصیلی دانش آموزان متفاوت بوده است؟

پیشینه موضوع و چارچوب نظری

به طور کلی چهار سطح اصلی را می‌توان برای برنامه درسی به عنوان راهنمای عمل قائل شد: اولین سطح مجموعه‌ای است که توسط نظام آموزشی تدوین می‌شود و این همان چیزی است که انتظار می‌رود دانش آموزان یاد بگیرند (روبیتال و ماسکسل، ۱۹۹۶). این سطح برنامه درسی تحت عنوانی برنامه درسی تصریح شده^۱ (مک کورمیک و مورفی، ۱۹۹۹) رسمی^۲ (پوزنر، ۱۹۹۲؛ باتلر، ۲۰۰۴؛ مهرمحمدی، ۱۳۷۳؛ کلاین، ۱۳۶۹؛ وین و بروس، ۲۰۰۳) آشکار یا نوشته شده^۳ (ویلسون، ۱۹۹۷) طرح ریزی شده^۴ (سیسیل، ۲۰۰۳) قصد شده (یونیسف، ۲۰۰۰؛ آکر، ۲۰۰۳) و برنامه‌ریزی شده^۵ (پرایدوکس، ۲۰۰۳، مارش و ویلیس، ۲۰۰۳) توصیف می‌کنند.

دومین سطح برنامه درسی محتوایی است که معلمان در عمل، آموزش می‌دهند و با آنکه متکی بر سطح اول است، اما به اقتضای تجارب معلمان و شرایط واقعی زمانی - زبانی کلاس درس شکل می‌گیرد و ممکن نیست با طراحی اولیه و اصلی یکسان باشد (سیسیل، ۲۰۰۳). این سطح تحت عنوانی چون برنامه درسی منتقل شده^۶ (سیسیل، ۲۰۰۳؛ پرایدوکس، ۲۰۰۳) آموزش داده شده^۷ (یونیسف، ۲۰۰۰) اجرا شده (وین و بروس، ۲۰۰۳؛ آکر، ۲۰۰۳)، مورد استفاده^۸ (ویلسون، ۱۹۹۷)، عملی^۹ (کلاین، ۱۳۶۹؛ پوزنر، ۱۹۹۲)، آموزشی (مهرمحمدی، ۱۳۷۳)، عمل شده^{۱۰} (مک کورمیک و مورفی، ۱۹۹۹؛ مارش و ویلیس، ۲۰۰۳) طبقه‌بندی شده است.

-
1. Specified Curriculum
 2. Official
 3. Overt or written
 4. Designed
 5. Planned
 6. Transferred
 7. Taught
 8. Curriculum In use
 9. Operating
 10. Enacted

در سطح سوم، برنامه درسی متعلق به یادگیرندگان و تجربه زودهنگام و انعکاسی آنها از برنامه درسی قرار دارد (مک کورمیک و مورفی، ۱۹۹۹). این سطح را با عنوان برنامه درسی تجربه شده^۱ (پرایدوس، ۲۰۰۳؛ مک کورمیک و مورفی، ۱۹۹۹؛ گولدل به نقل از سیلور و الکساندر، ۱۳۷۷؛ وین و بروس، ۲۰۰۳؛ سیسیل، ۲۰۰۳؛ مارش و ویلیس، ۲۰۰۳؛ کلاین، ۱۳۶۹، مهرمحمدی، ۱۳۷۳؛ آکر، ۲۰۰۳) مشخص نموده‌اند. این سطح به گونه‌ای آگاهانه با آنچه در سطح دوم جریان دارد، منطبق و مشابه نمایانده می‌شود؛ هر چند که این «نمایش» از عمر طولانی برخوردار نباشد! همچنین، این سطح از برنامه از هر دو سطح قبلی متاثر است اما عوامل دیگری نیز در آن نقش اساسی دارند.

سطح چهارم برنامه درسی است که دانش‌آموزان واقعاً از کلاس درس اخذ می‌کنند و مفاهیم و محتواهایی که حقیقتاً یاد می‌گیرند و به خاطر می‌سپارند (ویلسون، ۱۹۹۷). این سطح تحت عنوانین برنامه درسی کسب شده (آکر، ۲۰۰۳؛ رویتال و ماسکول، ۱۹۹۶)، آموخته شده^۲ (یونیسف، ۲۰۰۰) و یا دریافت شده^۳ (ویلسون، ۱۹۹۷) مطرح می‌شود. این سطح برنامه درسی از از طریق «بازپردازش» برنامه درسی توسط دانش‌آموزان، شکل می‌گیرد و حاصل فرایندهای فعال ذهنی آنان است. در این سطح، آموخته‌هایی حضور دارند که حاصل ارزیابی، ترکیب، تحلیل، تفسیر و تکمیل برنامه درسی تجربه شده و خلاقیت‌های فردی بر بنیاد «تجربه» و «تخیل» یادگیرنده هستند.

البته آکر^۴ (۲۰۰۳) برنامه درسی یادگرفته شده و تجربه شده را در زیر مجموعه برنامه درسی کسب شده آورده است. جدول ۱ نوع‌شناسی مظاهر برنامه درسی را از دید آکر نشان می‌دهد.

-
1. Experienced
 2. Learned
 3. Received
 4. Akker

جدول ۱: نوع‌شناسی مظاہر برنامه درسی (آکر، ۲۰۰۳)

طبقه مبنا	طبقه بندی آگر	توضیح
قصد شده	آرمانی	بینش (منطق یا فلسفه اساسی زیربنای برنامه درسی)
	رسمی / مکتوب	مقاصدی که در مستندات برنامه درسی و محظوظ مشخص می‌شوند
اجرا شده	ادارک شده	برنامه درسی که توسط مجریان (به خصوص معلمین) تفسیر می‌شود
	عملیاتی	فرآگرد واقعی یاددهی - یادگیری (برنامه درسی در عمل)
کسب شده	تجربه‌شده	تجارب یادگیری که توسط فرآگیران ادارک می‌شود
	آموخته شده	پیامدهای یادگیری به دست آمده توسط فرآگیران

برنامه درسی کسب شده، از دیدگاه گلاتورن^۱ (۲۰۰۰)، عبارت است از آنچه دانش‌آموزان یاد می‌گیرند، یا یادگیری نهایی که در عملکردهای ایشان در آزمون‌ها و سایر سنجش‌ها نشان داده می‌شود. از نظر پورتر^۲، در سایه اطلاعات مبتنی بر استاندارد و شهرت نظام‌های پاسخگو، نمرات پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان، مقیاس آشکار در تعیین میزان توفیق تلاش‌های تربیتی است (فتحی و اجارگاه، ۱۳۸۸).

در حوزه آموزش علوم، عنایت به برنامه درسی فیزیک دارای سابقه‌ای طولانی است و این برنامه متأثر از تغییرات علمی و نیازهای اجتماعی، فراز و فرودهای متعددی را تجربه کرده است. فارغ از این‌که علم فیزیک طی قرون گذشته، مخصوصاً قرن بیستم، چه دستاوردهای علمی داشته و چه نظریه‌هایی را کنار گذاشته و به چه نظریه‌هایی دست یافته است؛ پیگیری تغییرات برنامه درسی فیزیک در دنیا و ایران آموزنده است. تجارت برنامه ریزی درسی این حوزه دارای انقلاب‌های علمی، نشان می‌دهد که متخصصان آموزش فیزیک چگونه با محتوای متتحول یک حوزه کاملاً مرتبط با حیات اجتماعی - به خصوص در ارتباط با فناوری‌های جدید - مواجه شده‌اند. برای نمونه می‌توان به تجربه آمریکا اشاره کرد. در سال ۱۹۵۶ یکی از استادان معروف دانشگاه ام. آی. تی.^۳ به نام ذکریا^۴ برنامه PSSC را با هدف «توجه به گستردگی دانش فیزیک و عمق بخشنیدن به درک فیزیک در سطح دیبرستان» پیشنهاد نمود. بر پایه این برنامه، درس فیزیک دیبرستانی در آمریکا کاملاً دگرگون شد و نظام‌های آموزشی در نقاط دیگر دنیا از جمله ایران از

1. Glatthorn

2. Porter

3. MIT: Massachusetts Institute of Technology

4. Jerrold Reinach Zacharias

آن بهره گرفتند (جادسون و همکاران، ۱۹۷۱). اما این برنامه درسی با توفیق روس‌ها در طراحی و تولید «اسپوتنیک^۱ و ۲» مورد نقد قرار گرفت و در اوخر دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰ برنامه درسی تازه‌ای برای آموزش فیزیک^۲ توسط دانشگاه هاروارد پیشنهاد شد. البته این نقادی و جایگزینی بدان معنا نبود که تجربه برنامه درسی قبلی کاملاً به فراموشی سپرده شود (هولتون و واتسون، ۱۳۷۱؛ ترجمه خواجه نصیر طوسی). به همین دلیل، در سال ۲۰۰۶ بزرگداشت پنجاهمین سال تولد برنامه PSSC با برگزاری یک همایش سراسری^۳ به وسیله انجمن دیران فیزیک آمریکا برگزار شد (ریودف، ۲۰۱۰).

نوع نگاه به برنامه درسی فیزیک متفاوت است. تصویری که برنامه درسی فیزیک در کشورهای مختلف دارد، گوناگون است. در ایران که برنامه درسی فیزیک به سطح «فهمیدن» (کیامنش و نوری، ۱۳۷۷) محدود شده، در عین حال شاگردان را برای کسب نمره کمک نمی‌کند (کارگران، ۱۳۷۵)، با داشت قبلي دانش‌آموزان سازگاری ندارد (کیامنش و احمدی، ۱۳۷۵)، در آزمایشگاه آن، آزمایش واقعی عرضه نمی‌شود (موسی‌پور و بهزادپور، ۱۳۸۴)، با مشکلات اجرایی نیز همراه است (احمدی، ۱۳۸۰) و نگرش مثبتی را در شاگردان و معلمان ایجاد نکرده است (بصائر، ۱۳۸۸). البته برنامه درسی فیزیک در سایر کشورهای جهان نیز با مسئله‌هایی مواجه است، ولی مسئله‌های حوزه آموزش فیزیک نیز به تناسب نظام آموزشی تغییر می‌کنند.

انجمن بین‌المللی ارزشیابی پیشرفت تحصیلی (۱۹۷۰-۱۹۷۱) تحقیقاتی را در زمینه‌ی دروس علوم تجربی با عنوان اولین مطالعه‌ی بین‌المللی علوم انجام داده است. در این مطالعه نه تنها اندازه‌گیری پیشرفت تحصیلی در درس علوم مورد نظر بوده، بلکه چگونگی گرایش‌ها، روش‌های تدریس، پژوهش مهارت‌های علمی شناخت و درک و فهم ماهیت علم نیز مورد توجه قرار گرفته است. بعضی از نتایج به دست آمده عبارتند از:

- ۱) در سطح آموزش ابتدایی دلایل محکمی برای پشتیبانی از این نظریه به دست نیامده است که تدارک انجام آزمایش‌ها و کارهای عملی، بر پیشرفت تحصیلی در درس علوم تجربی تأثیر دارد (کیوز، ترجمه رئیس دانا، ۱۳۷۶)

-
1. Sputnik
 2. Harvard Project Physics (HPP)
 3. PSSC: 50 Years Later
 4. Rudolph

۲) عملکرد دانشآموزانی که در کلاس‌های علوم، تجربه‌ی کار عملی داشتند بهتر از دانشآموزانی بود که در کلاس‌هایشان چنان توجهی به کارهای عملی نمی‌شد و دانشآموزانی که معلمان علوم، آن‌ها را به کارهای تحقیقاتی و ادار کرده بودند، در آزمون پیشرفت تحصیلی علوم، نمرات بهتری گرفته بودند (کیوز، ۱۹۹۲).

نتایج مطالعات تیمز نشان می‌دهد عملکرد دانشآموزان پایه چهارم ایران در علوم یک روند افزایشی ۲۲ نمره‌ای از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ و ۵۵ نمره‌ای از سال ۹۵ تا ۲۰۰۷ داشته است (نمایه ۱-۳ علوم پایه چهارم ابتدایی). و عملکرد دانشآموزان پایه سوم راهنمایی ایران در علوم یک روند کاهشی از تیمز ۹۵ تا ۹۹ و یک روند افزایشی از تیمز ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ می‌باشد. به عبارت دیگر این تغییرات با ۶ نمره افزایش از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۷ و ۱۱ نمره افزایش از سال ۹۹ تا ۲۰۰۷ و ۴ نمره کاهش از سال ۹۵ تا ۲۰۰۷ همراه بوده است (نمایه شماره ۱-۳ علوم پایه سوم راهنمایی). علاوه بر این نتایج مطالعات تیمز نشان داده است که سطح عملکرد در بخش فیزیک برای دختران معادل ۲۱ نمره از تیمز ۹۹ به تیمز ۲۰۰۳ افزایش یافته و افت سطح عملکرد پسران معادل ۱۵ نمره از تیمز ۹۹ به تیمز ۲۰۰۳ مشهود است.

اهداف پژوهش

هدف اصلی این مقاله ارائه تصویری از وضعیت برنامه درسی کسب شده فیزیک پایه سوم دبیرستان در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۹۰ با تمرکز بر میزان تحقق «هدف‌های دانشی» است. هدف‌های درس فیزیک بر اساس برنامه‌درسی رسمی این درس در نظام آموزشی ایران در سه دسته ارائه و پیگیری می‌شوند (راهنمای برنامه درسی فیزیک، ۱۳۸۹): هدف‌های دانشی، هدف‌های نگرشی و هدف‌های مهارتی. برای روشن‌تر شدن جنبه‌های «میزان تحقق هدف‌های دانشی»، اجزای محتوای انتخاب شده برای تحقق هدف‌های دانشی نیز با عنایت به سه متغیر اساسی مطرح در سنت آموزشی ایران یعنی جنسیت دانشآموز، رشته تحصیلی و منطقه جغرافیایی مورد بررسی قرار گرفته است.

روش پژوهش

بنا بر ماهیت اهداف مورد نظر و سوال‌های مطرح شده، از مطالعات برآورده و ارزشیابی استفاده شد و برای گردآوری داده‌ها به شیوه میدانی عمل شد.

جامعه آماری: جمعیت مورد مطالعه شامل کلیه دانشآموزان دختر و پسر سال سوم متوسطه رشته‌های ریاضی فیزیک و علوم تجربی دبیرستان‌های دولتی شهر تهران بوده‌اند. در این پژوهش تلاش شد که اطلاعات از مناطق مختلف شهر تهران با لحاظ متغیر وضعیت اقتصادی- اجتماعی جمع‌آوری گردد تا از حضور دانشآموزانی با فرهنگ‌ها و طبقات اقتصادی- اجتماعی مختلف در جمعیت مورد مطالعه در پژوهش اطمینان حاصل شود.

نمونه و روش نمونه‌گیری: ابتدا با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای، شهر تهران به پنج بخش جغرافیایی شمال، جنوب، شرق، غرب و مرکز تقسیم و از هر بخش یک منطقه به قید قرعه انتخاب و سپس از هر منطقه دو دبیرستان دخترانه و پسرانه و از هر دبیرستان یک کلاس ریاضی و یک کلاس تجربی به صورت تصادفی انتخاب شد. براین اساس، تعداد ۳۶۹ دانشآموز به عنوان نمونه مورد بررسی قرار گرفتند و به ارائه اطلاعات اقدام کردند.

ابزار گردآوری داده‌ها: از آزمون دانش‌ستج برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شد. در این آزمون ۲۰ پرسش مطرح شده بود که مربوط به چهار بخش از مفاهیم «فیزیک»^۳ بودند. این بخش‌ها عبارتند از: الکتریسیته ساکن، جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم، مغناطیس و القای الکترومغناطیسی.

آزمون با همکاری گروه‌های آموزشی فیزیک و همکاران متخصص سنجش و ارزشیابی تهیه شد. بدین‌منظور، از سویی آنچه در کتاب درسی فیزیک ۳ مطرح شده بود به عنوان محتوای پرسش‌ها و آنچه تحت عنوان هدف‌های آموزشی درس فیزیک ۳ در راهنمای برنامه درسی فیزیک مطرح شده بود به عنوان ملاک بررسی مبنای کار قرار گرفت و بر پایه آنها سوالات آزمون پیشرفت تحصیلی تدوین شد.

ملاک‌های قضاوت در ارزشیابی برنامه درسی کسب شده فیزیک: با توجه به مطالعات انجام شده و پیشینه تحقیق و همچنین با توجه به سنت‌های جاری آموزشی، برای قضاوت در مورد تحقق هدف‌ها، کسب ۵۰ درصد نمره از آزمون، معیار قلمداد شد. در آزمون طراحی شده، نمره منفی نیز منظور نشد.

روایی و پایایی آزمون: روایی محتوایی آزمون توسط پنج تن از دبیران مجبوب فیزیک، کارشناسان گروه فیزیک سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی مورد بررسی قرار گرفت و مقدار

سیگمای شمارشی، ۰/۹۴ محسوبه گردید. جهت برآوردن قابلیت اعتماد آزمون پیشرفت تحصیلی از روش کودر- ریچاردسون ۲۱ استفاده شد که مقدار آن ۰/۷۵ به دست آمد.

طرح گردآوری داده‌ها: پس از انتخاب نمونه، طی جلساتی ابزار گردآوری داده‌ها به پرسش‌گران آموزش داده شد، پرسش‌گران با نحوه اجرای آزمون‌های آزمون‌های پیشرفت تحصیلی از نزدیک آشنا شدند و سپس فهرست مدارس انتخاب شده در اختیار این پرسش‌گران قرار گرفت و آنان با همانگی شورای تحقیقات آموزشی ادارات مناطق مختلف آموزشی به اجرای آزمون‌ها، توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها پرداختند. علی‌رغم بازگشت تمامی پرسشنامه‌ها تعدادی از دانش‌آموزان سؤالات را بدون پاسخ گذاشته بودند که در تحلیل داده‌ها، پرسشنامه‌های این گروه تحت عنوان نامعلوم یا بدون پاسخ بیان شد.

شیوه تحلیل داده‌ها: برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای آماری استفاده شد و آزمون‌های توصیفی و استنباطی، به تناسب، اجرا گردید. در بخش توصیف داده‌ها از توزیع فراوانی، درصد، میانگین و انحراف استاندارد و در بخش استنباطی از آزمون‌های t تک گروهی، t گروه‌های مستقل و آزمون تحلیل واریانس چند متغیره استفاده شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

❖ عملکرد دانش‌آموزان در کسب دانش درس فیزیک

عملکرد دانشی دانش‌آموزان در آزمون فیزیک ۳ در دامنه ۵ تا ۱۹ توزیع و متوسط نمره کسب شده ۱۱/۴۱ محسوبه شده است. دانش‌آموزان در رشته ریاضی ۵۸/۶۵ درصد، با خطای معیار ۰/۳ و در رشته تجربی ۵۳/۲۵ درصد، با خطای معیار ۰/۲۴ نمره قابل اکتساب (۲۰) را کسب کرده بودند (جدول ۱).

جدول ۱: عملکرد دانش‌آموزان در کسب دانش فیزیک به تفکیک رشته

مجموع	رشته ریاضی	رشته تجربی	گروه		دانش فیزیک کسب شده	متغیر
			عملکرد	متوسط عملکرد		
۱۲/۲۶	۱۲/۲۶	۱۲/۲۵				
۰/۲۷	۰/۳	۰/۲۴	خطای معیار			

مقایسه میانگین نمره کسب شده (۱۲/۲۵) با نمره معیار مورد نظر (۱۰) نشان می‌دهد که تفاوت این دو معنی‌دار است ($t=7/78$ ، $P=0/045$ ، $df=368$). لذا می‌توان گفت که برنامه درسی فیزیک تا حدودی توانسته است باعث تغییر معنی‌داری در یادگیری دانش‌آموزان سال سوم شود و به تحقق هدف‌های دانشی درس دست یابد. همچنین، آزمون تفاوت میانگین عملکرد دانش

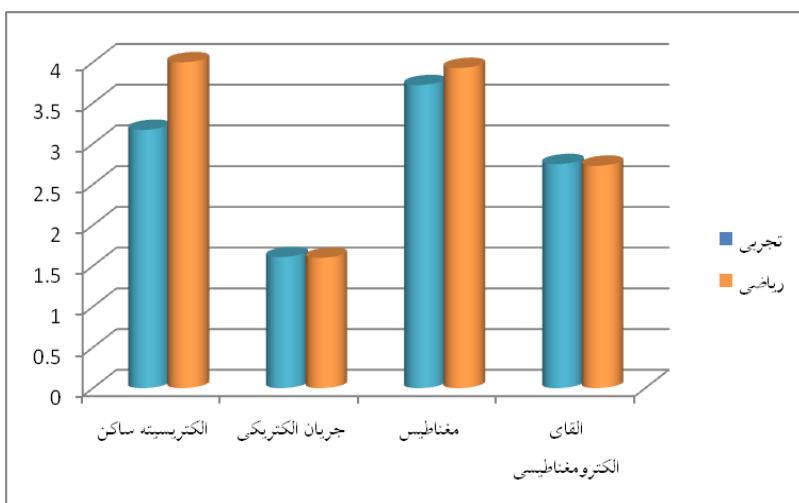
آموzan دو رشته ریاضی و تجربی نشان می دهد که تفاوت عملکرد دانش آموzan ریاضی و تجربی انک و در واقع، عملکرد آنها مشابه بوده است ($t=0/437$, $P=0/662$, $df=368$).

❖ عملکرد دانش آموzan در کسب دانش فیزیک ۳ به تفکیک حوزه های محتوایی برنامه درسی: عملکرد دانش آموzan در بخش های آزمون فیزیک در جدول ۲ ارائه شده است و متوسط نمره کسب شده در بخش الکتریسته ساکن ۳/۵۸، جریان الکتریکی و مدارهای مستقیم ۱/۶۰، معناطیس ۳/۸۲ و در بخش القای الکترو مغناطیسی ۳/۸۲ محاسبه شده است. در بخش الکتریستیه ساکن دانش آموzan در رشته ریاضی ۵۸/۶۵ درصد، با خطای معیار ۰/۳ و در رشته تجربی ۵۳/۲۵ درصد، با خطای معیار ۰/۲۴، در بخش جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم دانش آموzan رشته ریاضی ۵۲/۹۳ درصد با خطای معیار ۰/۱۷ و دانش آموzan رشته تجربی ۵۵/۰۳ درصد با خطای معیار ۰/۱۵، در بخش معناطیس دانش آموzan رشته ریاضی ۶۳/۷۵ درصد با خطای معیار ۰/۲۸ و دانش آموzan رشته تجربی ۶۲/۴۸ درصد با خطای معیار ۰/۲۶ و در بخش القای الکترو مغناطیسی دانش آموzan رشته ریاضی ۵۴/۷۶ درصد با خطای معیار ۰/۲ و دانش آموzan رشته تجربی ۵۴/۸۶ درصد با خطای معیار ۰/۱۵ نمره قابل اکتساب (۲۰) را کسب کرده بودند.

جدول ۲: عملکرد دانش آموzan در هر یک از حوزه های محتوایی درس فیزیک به تفکیک رشته

مجموع	رشته ریاضی	رشته تجربی	گروه	محتوا
۳/۵۸	۴/۰۰	۳/۱۷	عملکرد	الکتریستیه ساکن
۰/۲۷	۰/۳	۰/۲۴	خطای معیار	
۱/۶	۱/۶۰	۱/۶۱	عملکرد	جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم
۰/۱۶	۰/۱۷	۰/۱۵	خطای معیار	
۳/۸۲	۳/۹۳	۳/۷۲	عملکرد	معناطیس
۰/۲۷	۰/۲۸	۰/۲۶	خطای معیار	
۲/۷۴	۲/۷۳	۲/۷۵	عملکرد	القای الکترو مغناطیسی
۰/۱۷	۰/۲	۰/۱۵	خطای معیار	
۱۲/۲۵	۱۲/۲۶	۱۲/۲۵	عملکرد	درس فیزیک
۰/۸۷	۰/۹۵	۰/۸	خطای معیار	

مقایسه میانگین نمره‌های کسب شده در بخش‌های الکتریسیته ساکن (۱۱/۱۸)، جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم (۱۰/۷۳)، مغناطیس (۱۲/۴۲) و القای الکترومغناطیسی (۱۰/۸۴) با معیار مورد نظر (۱۰) نشان می‌دهد که تفاوت‌ها معنی‌دار است. لذا می‌توان گفت که برنامه درسی فیزیک توانسته است باعث تغییر معنی‌داری در یادگیری دانشآموزان سال سوم در حوزه هدف‌های دانشی بخش‌های مختلف درس شود (الکتریسیته ساکن: $t=4/74$, $P=0/006$, $df=368$; جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم: $t=2/74$, $P=0/006$, $df=368$; مغناطیس: $t=3/72$, $P=0/000$, $df=368$; القای الکترومغناطیسی: $t=10/03$, $P=0/000$, $df=368$).

نمودار ۱: تفاوت عملکرد رشته‌های تحصیلی در موضوعات درس فیزیک

❖ عملکرد دانشآموزان در کسب دانش فیزیک ۳ به تفکیک جنسیت:

عملکرد دانشی دانشآموزان به تفکیک جنسیت در آزمون فیزیک در جدول ۳ ارائه شده است و متوسط نمره کسب شده برای دانشآموزان دختر ۱۱/۶ و برای دانشآموزان پسر ۱۱/۱۸ محاسبه شده است. دانش آموزان دختر ۵۷/۴۷ درصد، با خطای معیار ۰/۲۲ و دانش آموزان پسر ۵۶/۹۱ درصد، با خطای معیار ۰/۲۱ نمره قابل اکتساب (۲۰) را کسب کرده بودند.

جدول ۳: عملکرد دانشآموزان در کسب دانش فیزیک به تفکیک جنسیت

مجموع	دانشآموزان پسر	دانشآموزان دختر	گروه	متغیر
۱۱/۳۹	۱۱/۱۸	۱۱/۶	عملکرد	دانش فیزیک کسب شده
۰/۲۱۵	۰/۲۱	۰/۲۲	خطای معیار	

مقایسه میانگین نمره کسب شده دانشآموزان دختر (۱۱/۶) و دانشآموزان پسر (۱۱/۱۸) با معیار مورد نظر (۱۰) نشان می‌دهد که تفاوت معنی‌دار است. لذا می‌توان گفت که برنامه درسی فیزیک توانسته است باعث تغییر معنی‌داری در یادگیری دانشآموزان سال سوم در حوزه هدف‌های دانشی درس فیزیک شود. این توفیق برنامه‌درسی فارغ از جنسیت حاصل شده است. آزمون تفاوت میانگین عملکرد دانشآموزان دختر و پسر نشان می‌دهد که تفاوت عملکرد دانشآموزان دو گروه مشابه بوده است ($t=0/210$, $P=0/226$, $df=367$).

❖ عملکرد دانشآموزان در کسب دانش فیزیک ۳ به تفکیک رشته تحصیلی:

عملکرد دانشی دانشآموزان به تفکیک رشته تحصیلی در آزمون فیزیک در جدول ۴ ارائه شده است و متوسط نمره کسب شده برای دانشآموزان ریاضی ۱۱/۵ و برای دانشآموزان تجربی ۱۱/۳۳ محاسبه شده است. دانشآموزان ریاضی ۵۷/۵۲ درصد، با خطای معیار ۰/۲ و دانشآموزان تجربی ۴۰/۵۶ درصد، با خطای معیار ۰/۲۱ نمره قابل اکتساب (۲۰) را کسب کرده بودند.

جدول ۴: عملکرد دانشآموزان در کسب دانش فیزیک به تفکیک رشته تحصیلی

مجموع	دانشآموزان ریاضی	دانشآموزان تجربی	گروه	متغیر
۱۱/۴۱	۱۱/۳۳	۱۱/۵	عملکرد	دانش فیزیک کسب شده
۰/۲۰۵	۰/۲۱	۰/۲	خطای معیار	

اگر چه مقایسه میانگین نمره کسب شده دانشآموزان دختر (۱۱/۵) و دانشآموزان پسر (۱۱/۳۳) با معیار مورد نظر (۱۰) نشان می‌دهد که تفاوت‌ها معنی‌دار است، اما آزمون تفاوت میانگین عملکرد دانشآموزان دختر و پسر نشان می‌دهد که تفاوت عملکرد دانشآموزان دو گروه اندک و در واقع، عملکرد آنها مشابه بوده است ($t=0/437$, $P=0/662$, $df=367$).

❖ عملکرد دانشآموزان در کسب دانش فیزیک ۳ به تفکیک منطقه جغرافیایی:

متوسط عملکرد دانش‌آموزان مناطق شرکت‌کننده در آزمون فیزیک ۳ در جدول ۵ ارائه شده است. در مجموعه سؤال‌های الکتریستیه ساکن، در منطقه شمالی میانگین ۳/۲۸ و خطای معیار ۰/۳۷، در منطقه جنوبی میانگین ۴/۱۲ و خطای معیار ۰/۳۴، در منطقه شرقی میانگین ۳/۸۲ و خطای معیار ۰/۳، در منطقه غربی میانگین ۳/۵۷ و خطای معیار ۰/۰ و در منطقه مرکزی میانگین ۴/۸۷ و خطای معیار ۰/۲۶، در مجموعه سؤال‌های جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم ۱/۰۹ و خطای معیار ۰/۱۳، در منطقه شرقی میانگین ۱/۷۴ و خطای معیار ۰/۱۵، در منطقه جنوبی میانگین ۱/۷۰ و خطای معیار ۰/۱۵ و خطای معیار ۰/۲۲، در منطقه غربی میانگین ۱/۷۰ و خطای معیار ۰/۱۵ و در منطقه مرکزی میانگین ۱/۷۸ و خطای معیار ۰/۲۲ و خطای معیار ۰/۲۲ و خطای معیار ۰/۲۲ و در مجموعه سؤال‌های مغناطیس برای منطقه شمالی، میانگین ۳/۵۶ و خطای معیار ۰/۳ و در منطقه جنوبی میانگین ۲/۹۷ و خطای معیار ۰/۲۷، در منطقه شرقی میانگین ۴/۲ و خطای معیار ۰/۳۳، در منطقه غربی میانگین ۴/۴۹ و خطای معیار ۰/۱۷ و در منطقه مرکزی میانگین ۴/۴۵ و خطای معیار ۰/۲۴ و در مجموعه سؤال‌های القای الکترومغناطیسی برای منطقه شمالی، میانگین ۳/۱ و خطای معیار ۰/۲، در منطقه جنوبی میانگین ۱/۷ و خطای معیار ۰/۲۲، در منطقه شرقی میانگین ۳/۰۵ و خطای معیار ۰/۲۲ و در منطقه مرکزی میانگین ۰/۲۱ و در منطقه مرکزی میانگین ۲/۶۴ و خطای معیار ۰/۱۴ محاسبه شده است. با توجه به تفاوت عملکرد دانش‌آموزان مناطق شرکت‌کننده (۸۴/۴۴) اختلاف بین میانگین از نظر آماری با اطمینان ۹۵ درصد معنی دار می‌باشد.

جدول ۴: عملکرد دانش‌آموزان در هر یک از حوزه‌های محتوایی درس فیزیک به تفکیک منطقه

مجموع	مناطق جغرافیایی							متغیر
	جنوب	شرق	مرکز	غرب	شمال	عملکرد		
۳/۹۳	۴/۱۲	۳/۸۲	۴/۸۷	۳/۵۷	۳/۲۸	عملکرد	الکتریستیه ساکن	جریان الکتریکی و مدارهای جریان مستقیم
۰/۳۱	۰/۳۴	۰/۳	۰/۲۶	۰/۳	۰/۳۷	خطای معیار		
۱/۶۰	۱/۰۹	۱/۷۱	۱/۷۸	۱/۷۰	۱/۷۴	عملکرد	مغناطیس	القای الکترومغناطیسی
۰/۱۷	۰/۱۳	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۱۵	۰/۱۵	خطای معیار		
۲/۹۳	۲/۹۷	۴/۲	۴/۴۵	۴/۴۹	۳/۵۶	عملکرد	درس فیزیک	
۰/۲۶	۰/۲۷	۰/۳۳	۰/۲۴	۰/۱۷	۰/۳	خطای معیار		
۲/۷۳	۱/۷	۳/۰۵	۲/۶۴	۳/۲	۳/۱	عملکرد	خطای معیار	
۰/۱۹	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۲	عملکرد		
۱۲/۲۰	۹/۸۸	۱۲/۷۸	۱۳/۷۴	۱۲/۹۶	۱۱/۶۸	عملکرد	خطای معیار	
۰/۹۳	۰/۹۶	۱/۰۷	۰/۸۶	۰/۸۳	۱/۰۲	عملکرد		

❖ تفاوت عملکرد دانش آموزان دختر و پسر رشته های ریاضی و تجربی در مناطق جغرافیایی: در جدول ۶، نتایج آزمون تحلیل واریانس دو طرفه بین میانگین های درس فیزیک دانش آموزان دختر و پسر رشته های ریاضی و تجربی مناطق مختلف آموزشی ارائه شده است.

۱. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ مناطق مختلف آموزشی تفاوت معنی داری وجود دارد (۴ و $F=23/7$, $P=0/000$, $df=369$).
۲. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ رشته های تحصیلی تفاوت معنی داری وجود دارد (۱ و $F=6/29$, $P=0/013$, $df=369$).
۳. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ دانش آموزان دختر و پسر تفاوت معنی داری وجود دارد (۱ و $F=13/73$, $P=0/000$, $df=369$).
۴. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ رشته های ریاضی و تجربی مناطق مختلف آموزشی تفاوت معنی داری وجود دارد (۴ و $F=3/75$, $P=0/005$, $df=369$).
۵. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ دانش آموزان دختر و پسر مناطق مختلف آموزشی تفاوت معنی داری وجود دارد (۴ و $F=17/20$, $P=0/000$, $df=369$).
۶. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ دانش آموزان دختر و پسر رشته های ریاضی و تجربی تفاوت معنی داری وجود دارد (۱ و $F=10/33$, $P=0/001$, $df=369$).
۷. بین میزان تحقق اهداف دانشی درس فیزیک ۳ دانش آموزان دختر و پسر رشته های ریاضی و تجربی مناطق مختلف آموزشی تفاوت معنی داری وجود ندارد (۴ و $F=0/987$, $P=0/414$, $df=369$).

جدول ۶: تحلیل واریانس دو طرفه بین دانش آموزان دختر و پسر رشته های ریاضی و تجربی مناطق مختلف آموزشی برای تحقق اهداف برنامه درسی فیزیک ۳ و آزمایشگاه

Sig.	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	عوامل
۰/۰۰۰	۲۳/۷۰	۱۶۸/۰۸	۴	۶۷۲/۳۴	اثر منطقه
۰/۰۰۵	۳/۷۵	۲۶/۶۵	۴	۱۰۶/۶۰	اثر مقابل منطقه و رشته
۰/۰۰۰	۱۷/۲۰	۱۲۲/۰۲	۴	۴۸۸/۰۹	اثر مقابل منطقه و جنسیت
۰/۰۰۱	۱۰/۳۳	۷۳/۲۹	۱	۷۳/۲۹	اثر مقابل رشته و جنسیت
۰/۴۱۴	۰/۹۸۷	۷/۰۰	۴	۲۸/۰۱	اثر مقابل منطقه، رشته و جنسیت
		۷/۰۹	۳۴۹	۲۴۷۵/۲۳	واریانس خطأ
			۳۶۹	۵۲۶۱۵/۰۰	مجموع

جدول ۷: نتایج آزمون تعقیبی در مقایسه تفاوت میانگین گروههای

سطح معناداری	انحراف معیار	اختلاف میانگین (I-J)			مناطق آموزشی
۰/۰۰۱	۰/۴۶	-۱/۸۳	منطقه مرکزی (*)		
۰/۰۰۰	۰/۴۲	۲/۲۸	منطقه جنوبی (*)		منطقه شمالی
۰/۰۱۹	۰/۴۸	۱/۰۱	منطقه غربی (*)		منطقه مرکزی
۰/۰۰۰	۰/۴۴	۲/۰۹	منطقه جنوبی (*)		منطقه غربی
۰/۰۰۰	۰/۴۵	۲/۲۱	منطقه جنوبی (*)		منطقه شرقی
۰/۰۰۰	۰/۴۵	-۳/۲۱	منطقه شمالی (*)		منطقه جنوبی
		-۴/۱۱	منطقه مرکزی (*)		

بیشترین درصد تحقق اهداف دانشی درس فیزیک در متغیر جنسیت توسط دختران (۵۷/۴۷ درصد) در متغیر رشته تحصیلی توسط دانش آموزان رشته ریاضی (۵۷/۵۲ درصد) و در متغیر منطقه آموزشی توسط منطقه مرکزی (۷۵/۳۲ درصد) کسب شده است. متوسط درصد تحقق

اهداف دانشی افراد شرکت کننده به تفکیک رشته تحصیلی، جنس و منطقه آموزشی در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول ۷ درصد تحقق اهداف دانشی به تفکیک جنس، رشته و منطقه

منطقه	رشته تحصیلی	جنسیت
آن	رشته	جنس
۴۲/۴۹	۵۷/۵۰	کل
۴۲/۵۳	۵۷/۴۷	دختر
۴۲/۴۶	۵۷/۵۴	پسر
تحقیق نیافته	تحقیق یافته	رشته تحصیلی
۴۵/۸۵	۵۶/۹۶	کل
۴۲/۰۹	۵۷/۵۲	ریاضی
۴۹/۶۱	۵۶/۴۰	تجربی
تحقیق نیافته	تحقیق یافته	منطقه
۴۰/۶۸	۵۹/۳۱	کل
۴۲/۱۱	۵۷/۸۹	شمالی
۲۴/۶۸	۷۵/۳۲	مرکزی
۴۱/۳۱	۵۸/۶۹	غربی
۳۸/۷۴	۶۱/۲۶	شرقی
۵۶/۵۸	۴۳/۴۲	جنوبی

نتیجه گیری

اگر چه اهداف حیطه دانشی درس فیزیک ۳ و آزمایشگاه بر اساس عملکرد متوسط دانشآموزان در آزمونها و تحلیل‌های این پژوهش تحقق یافته است، اما نتایج نشان داد که ۵۷/۱۲ درصد از دانشآموزان نمره بالاتر از متوسط و یا به عبارتی معیار مورد نظر را کسب کرده‌اند. سؤالی که در اینجا مطرح می‌شود این است که چرا اهداف دانشی بر اساس عملکرد دانشآموزان تنها در ۵۷/۱۲ درصد دانشآموزان تحقق یافته است؟ یعنی ۴۲/۹ درصد دانشآموزان موفق به کسب نمره معیار نشده‌اند. این میزان در تهران حاصل شده است؛ که در مجموع دارای شرایط مناسب آموزشی است. اما، میزان عدم توفیق قابل تأمل است. به خصوص

که نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های پژوهش بدریان (۱۳۸۸) و احمدی (۱۳۸۰) همخوانی دارد. این پژوهش‌ها ضمن آنکه نشان داده‌اند که اهداف دانشی برنامه درسی در بیشتر دانش‌آموزان تحقق یافته است (یعنی مشابه نتایج تحقیق حاضر)، در عین حال آشکار نموده‌اند که دانش‌آموزان در حیطه دانشی از عملکرد قوی‌تری نسبت به حیطه‌های دیگر (عاطفی و مهارتی) برخوردارند. بنابراین، تأمل بر توفيق کم در تحقق هدف‌های حیطه شناختی را باید با احساس خطر در تحقق هدف‌های حیطه‌های عاطفی و مهارتی تکمیل کرد. این موضوع در شرایط کنونی کشور ایران از آن جهت مهم است که در اهداف سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی در افق ۱۴۰۴ (جمع تشخیص مصلحت، ۱۳۸۴) کسب «جایگاه اول علمی در منطقه جنوب غربی آسیا» به عنوان هدف مطرح شده است. این گروه از دانش‌آموزان که طی دوره زمانی ده ساله آینده (یعنی تا ۱۴۰۰) می‌توانند تحصیلات دانشگاهی خود را به اتمام رسانند و در جرگه متخصصان رشته‌های مختلف علمی (از جمله فیزیک) قرار گیرند، باید به اتکای دانش‌های حاصل بتوانند در مدت پنج سال فعالیت علمی خود (یعنی از ۱۴۰۴ تا ۱۴۰۰) جایگاه علمی ایران را ارتقاء بخشد.

البته در تحلیل نهایی این نتایج لازم است به چند موضوع پیرامونی توجه شود: اول این‌که سؤالات آزمون پیشرفت تحصیلی در این پژوهش به صورت چهارگزینه‌ای بود و این احتمال وجود دارد که دییران کمتر از این نوع سؤالات استفاده کنند و دانش‌آموزان به دلیل آشنایی کمتر با این نوع سؤالات در پاسخگویی دچار مشکلات شده باشند. دیگری مربوط به میزان انگیزش دانش‌آموزان در پاسخگویی به سؤالات است که دانش‌آموزان انگیزه‌های مناسبی برای یادگیری مطالب درسی ندارند و بیشتر به عواقب و نتایجی که از اعمال تحصیلی خود انتظار دارند تلاش و کوشش می‌کنند. به همین دلیل بیشتر دانش‌آموزان برای موفقیت در امتحانات رسمی تلاش و جدیت بیشتری به خرج می‌دهند تا امتحاناتی که به نظر آنان تاثیر چندانی در وضعیت تحصیلی آنان ندارد. موضوع دیگر مربوط به نحوه و زمان برگزاری آزمون پیشرفت تحصیلی در این پژوهش است. این آزمون در حالی برگزار شد که دانش‌آموزان بر اساس دانش و اطلاعاتی که در طول سال تحصیلی از درس فیزیک کسب کرده بودند به آزمون پاسخ دادند. یعنی زمان خاصی برای دانش‌آموزان به منظور مطالعه و آمادگی برای شرکت در آزمون در نظر گرفته نشد. در

حالی که برای امتحانات رسمی دانشآموزان با مطالعه قبلی دروس و آمادگی بیشتری در امتحان شرکت می‌کنند.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که بین گروههای دختر و پسر در رشته‌های ریاضی و تجربی در تحقق اهداف دانشی تفاوت معناداری وجود ندارد. نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های مرادی مقدم (۱۳۸۲)، احمدی (۱۳۸۱)، کارگران (۱۳۷۵)، وارن (۲۰۰۰) همخوانی دارد. این همسانی نشان می‌دهد که شرایط پایه برای تحصیل در مدارس متوسطه تا حدی توانسته است عدالت جنسیتی آموزشی را فراهم آورد. البته آنچه در این پژوهش بررسی شده است، دستاوردهای یا برنامه درسی کسب شده است و این موضوع نمی‌تواند شاهدی بی‌چون و چرا برای ایجاد بسترها واقعی در نظام مدارس باشد ولی کم‌ویش می‌توان به وجود برخی شرایط مساعد امیدوار بود. پدیده عدالت جنسیتی آموزشی در عمل این امکان را ایجاد می‌کند تا از قابلیت‌های همه جمیعت انسانی در پیشبرد اهداف علمی استفاده شود.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که میان مناطق مختلف آموزشی از لحاظ تحقق اهداف دانشی برنامه درسی فیزیک تفاوت معناداری وجود دارد که با نتایج پژوهش‌های نوغانی (۱۳۸۱)، ویلکینز (۲۰۰۲)، سادرل و تای (۲۰۰۱) همسو می‌باشد. آن‌ها در پژوهش‌های خود نشان داده‌اند که دانش‌آموزانی که در مناطق با وضعیت اقتصادی- اجتماعی مناسب‌تری تحصیل می‌کنند آموزش‌های بیشتر و بهتری را دریافت می‌کنند در حالی که دانش‌آموزان مناطق محروم‌تر اغلب امکانات آموزشی پایین‌تری دارند. این واقعیت حکایت از آن دارد که دستاوردهای آموزشی در مناطق مختلف متفاوت بوده است اما نمی‌تواند به تنها‌ی شاهدی برای توزیع ناعادلانه شرایط و امکانات آموزشی در بین مناطق باشد. این تفاوت عملکرد دارای یک پیام مثبت است و آن اینکه در مدارس شهر تهران هم می‌توان شرایطی ایجاد کرد که برنامه درسی کسب شده در سطحی بسیار بالاتر از معیار تحقق یابد. بنابراین، مدارس سایر مناطق را می‌توان به مناطق مرکزی شهر تهران ارجاع داد تا با کنکاش‌های عالمانه خود از نحوه عمل آنها اطلاع یابند و برای بهبود عملکرد خود الهام بگیرند.

پیشنهادها

تمرکز بر آزمون‌های پیشرفت تحصیلی مدارس برای تصمیم‌گیری درباره دستاوردهای آموزش و برنامه‌درسی کسب شده، منجر به خطاهایی می‌شود که از جمله می‌توان به دستاوردهای

ناپایدار ناشی از مطالعات متمنکر و سهل‌گیری ناشی از درک اقتضائات آموزشی اشاره کرد. برای مقابله با این مشکل، پیشنهاد می‌شود به ایجاد مرکز ملی سنجش پیشرفت تحصیلی یا مرکز ملی

سنجش برنامه درسی کسب شده اقدام شود.

در سنجش‌های این مرکز، علاوه بر فهم موضوعات، به پایداری یادگیری و انتقال یادگیری هم توجه خواهد شد. هم‌چنین، علاوه بر هدف‌های شناختی، هدف‌های عاطفی، مهارتی و اخلاقی هم می‌توانند مورد سنجش قرار گیرند. چنین مرکزی به عنوان منع اطلاعاتی برای طبقه‌بندی و رتبه‌بندی مدارس هم می‌تواند نقش ایفا کند. همچنین، این مرکز می‌تواند در خدمت ارزشیابی برنامه‌های درسی قرار گیرد. چنین مرکزی می‌تواند با عنایت به هدف‌هایی که برنامه‌های درسی برای آنها تولید شده‌اند، به سنجش دستاوردها اقدام کند در حالیکه مدارس ممکن است ملاحظات دیگر را نیز در سنجش‌های تحصیلی منظور دارند. گرچه سنت آزمون‌های سراسری دارای اینگونه عملکرد است، اما از آن جهت که آن آزمون‌ها با سرنوشت تحصیلی دانش‌آموزان پیوند دارند، متأثر از آن پیوند نمی‌توانند گزارش مناسبی از برنامه درسی کسب شده باشند.

منابع

- احمدی، غ. (۱۳۸۰). بررسی میزان همخوانی و هماهنگی بین سه برنامه قصداً شده، اجرایشده و کسب شده در برنامه جلدی آموزش علوم دوره ابتدایی. طرح پژوهشی: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- احمدی، غ. (۱۳۸۱). "جایگاه و نقش ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در آموزش و یادگیری فرایند-مدار". تهران: اولین همایش ارزشیابی تحصیلی و تربیتی.
- بدريان، ع و اصفهانی، آ. (۱۳۸۸). "بررسی میزان اثربخشی آزمایشگاه‌های فیزیک در مدارس متوسطه استان تهران". مجله رشد آموزش فیزیک. شماره ۱. صص ۲۷-۲۲.
- بصائر، ع. (۱۳۸۸). بررسی کارایی و اثربخشی برنامه درسی فیزیک سال سوم رشته ریاضی از منظر دانش‌آموزان، دبیران و کارشناسان در شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
- موسی‌پور، ن. و بهزادپور، ف. (۱۳۸۴). "ارزشیابی برنامه درسی آزمایش‌های درس فیزیک دوره متوسطه شهر کرمان". نشریه مطالعات تربیتی دانشگاه مشهد. دوره ششم، شماره دوم، ۱۳۸۴.
- راهنمای برنامه درسی فیزیک سال سوم متوسطه. (۱۳۸۹). گروه فیزیک دفتر تألیف کتب درسی سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی.

- سیلور ج. گ؛ ویلیام، ام. ا. و آرتور؛ جی. ل. (۱۳۷۴). برنامه‌ریزی درسی برای تدریس و یادگیری بهتر. ترجمه غلامرضا خویی نژاد. مشهد: آستان قدس رضوی.
- فتحی واجارگاه، ک. (۱۳۸۸). اصول و مفاهیم اساسی برنامه‌ریزی درسی. تهران: بال.
- کارگران، ن. (۱۳۷۵). بررسی میزان انطباق اهداف درس آزمایشگاه فیزیک سال اول نظام جدید با تحقق آن اهداف. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان (اصفهان).
- کتاب درسی فیزیک ۳ و آزمایشگاه. رشته ریاضی فیزیک با کد ۲۵۶/۴
- کیامنش، ع. ر. و نوری، ر. (۱۳۷۷). یافته‌های سومین مطالعه بین‌المللی تیمز (*TIMSS*). علوم دوره راهنمایی. تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- کیامنش، ع. ر. و احمدی، غ. (۱۳۷۵). ارزشیابی دروس فیزیک ۱، ۲، ۳ و ۴ در سال تحصیلی ۷۴-۷۳. مجله رشد آموزش فیزیک. سال یازدهم. شماره ۴۱. صص ۴۰-۴۶
- کیوز، جان. پی. (۱۳۷۶). دنیای یادگیری مدرسه، ترجمه فرخ لقا رئیس دانا. تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- مرادی مقدم، م. (۱۳۸۳). نگاهی به آمار نتایج امتحانات سال تحصیلی ۱۳۸۱-۸۲. پژوهش نامه آموزشی پژوهشکده تعلیم و تربیت. شماره ۷۲ و ۷۳
- مهرمحمدی، م. (۱۳۷۹). "فلسفه علم معاصر، آموزش علوم طبیعی و قابلیت‌های زیبایی‌شناختی". مجموعه مقالات اولین همایش علوم تجربی ابتداًی. اداره کل آموزش و پرورش استان اصفهان.
- مهرمحمدی، م. (۱۳۷۳). تأملی در ماهیت نظام متمرکز برنامه‌ریزی درسی. فصلنامه تعلیم و تربیت. شماره ۴۱-۴۲. صص ۱۱-۸
- گزارش بین‌المللی تیمز ۲۰۰۳ (۱۳۸۴)، نمایه ۱-۳. پژوهشگاه مطالعات آموزش و پژوهش - مرکز ملی تیمز و پرلز.
- نوغانی، م. (۱۳۸۱). تحلیل جامعه شناسی موقعيت در ورود به آموزش عالی (مورد استان خراسان). رساله‌ی دکتری، دانشگاه تربیت مدرس.
- هولتون، ج. ج. ر. و واتسون، ف. (۱۳۷۱). طرح فیزیک هاروارد. ترجمه احمد خواجه نصیر طوسی و هوشنگ شریف زاده. تهران: فاطمی.
- ورما، س. (۱۳۸۰). برنامه درسی و چارچوب استانداردها. ترجمه نادرقلی قورچیان و حسن ملکی. تهران: فراشناختی اندیشه.

-Akker, I. J .H. Van den. (2003). *Curriculum Perspectives: an Introduction*. In. J. Van den Akker, W. Kuiper & V. Hameyer (Eds). *Curriculum Landscape and Trends*. Dordercht: Kluwer.

- Chen-Yung, L., & Wen-hua, Ch (2003). Science Curriculum Components Favored by High School Students in Taiwan. *School Science Review* Vol.77, PP.7-18.
- Cisel (2003). Curriculum stocktake, New Zealand principles' federation, <Http:// www.nzpf.ac.nz/resources/> lester Judson B. Cross, John H. Dodge, James A. Walter, Uri Haber-Schaim. *PSSC Physics*. 3th edition 1971. D.C. Heath.
- Keeves. J. P. (1992). *The IEA study of science III: Changes in science education and achievement 1970 to 1984*, Oxford Pergamon.
- Marsh, C., & Willis, G. (2003). *Curriculum: Altarnative Approaches, ongoing Issues*. Merrill Prentice Hall. New Jersey: Ohio.
- McCormic, R., & Murphy, P. (1999). *Curriculum: A focus on learning; International Companion of Education*. London. Rout ledge.
- Posner, G.J. (1992). *Analyzing the Curriculum*, McGraw- Hill, Inc. (2th edition) New York: Mc Graw Hill, Inc.
- Prideux, D. (2003). Curriculum design. *Clinical Review*. Vol. 326, No. 1, PP. 268-270.
- Robittalle, D. F., & Maxwell, B. (1996). *The conceptual framework and research Questions for TIMSS*. Chapter 2 in D. F. Robittalle & R. A. Garden, 1996.
- Rudolph, J. L. (2010). *PSSC in Historical Context*, www.compadre.org.
- Sadler, P. M., & Tai, R. H. (2001). Success in introductory college physics: The role of high school preparation. *Science Education*. Vol. 85, No. 2, PP. 111-136.
- Sadler, P. M., & Tai, R. H (2007). The two high school pillars supporting college science. *Science Review*. Vol. 317, PP. 457- 458. Unicef (2000). *Curriculum Report Card*.
- Wilson, L. (1997). Defferent Types of curriculum University of Wisconsin at steven's point. *Research papers in Education*. Vol. 15, No. 2, PP. 158-212.
- Warren, S. (2000). *Let's do it property: Inviting children to be researchers*. In a Lewis & Lindsay (Eds). Researching children perspectives.
- Wilkins, J. L. M. (2002). The development of science achievement in middle and high school: Individual differences and school effects. *Evaluation Review*. Vol. 2, No. 64, PP. 395-417.